

Rotarymøte mandag 2. september 2019

Møtet ble ledet av president Malcolm.

Han orienterte litt om fremtidige programmer, og bursdager i denne uka.

Knut Schou fikk ordet for å orientere om kulturelle opplevelser.

Jørgen Karlsen overtok 3-minuttet fra Terje Barstad, og han orienterte om det kommende kirkevalget, valgene på menighetsråd, og Bispedømmeråd, og om de 3 listene på sistnevnte.

Hovedprogrammet var ved Dag Norbotten Kristoffersen, som hadde fått som emne:

«*Nordmenn er sinte og i opprør. Hva skal til for at vestfoldingen blåser i barten?*»

Han ville gjerne analysere litt hvordan han så på det daglige liv her, den politiske situasjon, og hva som utfordrer vestfoldingene.

Først: Hvem vinner valget 9. september?

Han mente at valget nå blir et klart signalvalg. Det er mye som skjer og store saker som løftes fram. Derfor kommer MDG til å gjøre det godt. De gjør et nasjonalt gjennombrudd. Dette vil få betydning ved stortingsvalget neste år. De vil trolig komme i vippeposisjon flere steder.

Senterpartiet gjør det godt. De vinner gehør mange steder, ikke minst i de nordligste fylker.

Rødt øker noe, og rir litt på den samme bølgen.

AP er svake og blir svake nå

Regjeringspartiene slåss for tiden. Med boksehansker. Her blir det trolig flere tapere

Ca 1920 hadde vi i landet vårt et 5-parti-system. Etter hvert kom Krf., SF og Anders Langes Parti. Nå har vi et 9-parti-system. Det er ikke lett å håndtere alle steder.

Det oppstår lette klassemotsetninger.

Men ikke så mye av det i Vestfold.

De territoriale motsetningene øker. Man trodde de ville dø ut. F.eks. har Senterpartiet økt veldig, etter at en nærmest trodde det ville dø ut.

I Vestfold er vi i mål med reformene i mye større grad enn i andre fylker og regioner.

Fylket er lite, avstandene er små. (Bare Vinje kommune er mye større enn hele Vestfold!).

Vestfoldsakene er lokale. Det styrker samholdet. De er ikke rikspolitiske.

F.eks. Jernbanesaken, E18, Nytt sykehus etc.. Universitet er på plass, Forsvaret er lagt ned (med unntak av Marinemusikken!).

Det utfordrende er derfor at vi lett kommer i skyggen av de store sakene, som levevilkårene og eldrepolitikken etc..

Vi har lite «tunge politikere» som kommer fra vårt fylke.

Vi er dannet, hevdes det, men kanskje er Vestfold-benken derfor litt svak og unnvikende.

Men vi kan aksjonere! - Langøya utenfor Holmestrand, Bolærne, sykehuslista osv..

Hva står vi for når vi blir sammen med Telemark? Er vi uengasjerte?

Det er lite å vinne ved den sammenslåingen. (Buskerud sviktet).

Vi har kranglet litt om veipakker, f.eks. Veipakke 2. Og nå er den blitt dyrere, - veien til Nøtterøy.

Sandefjord er i godt gjenge. Vi er store geopolitisk. Har tjent på en nyttig kommunesammenslåing.

Og plasseringen av kommunen er bra. Og her er flyplass, ferger, og nærhet til Grenland.

En forlengelse av Jernbanen sørover, mor Arendal og Grimstad, langs kysten(!) vil være et klart pluss.

Vi har utdannelse i nærmiljøet. - Men Bakkenteigen ligger på feil sted. Det ER ikke noe der!

Torp bør med tiden bli landets fremste miljøflyplass.

Vi må merke oss at det skjer en utvikling mot mer miljøsaker, og det som ligger nært.